

2. Veľkonočná nedeľa A

Všetci, čo uverili, držali pospolu a všetko mali spoločné. Každý deň svorne zotrvali v chráme, po domoch lámali chlieb a s radosťou a úprimným srdcom jedli pokrm. (Sk 2,44.46)

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 2,42-47

Pokrstení sa vytrvalo zúčastňovali na apoštolskej náuke a na spoločnom živote, na lámaní chleba a na modlitbách.

Všetkých napĺňala bázeň, lebo skrze apoštolov sa dialo mnoho divov a zázrakov. Všeci, čo uverili, držali pospolu a všetko mali spoločné. Predávali pozemky a majetky a rozdeľovali ich medzi všetkých, ako kto potreboval. Každý deň svorne zotrvali v chráme, po domoch lámali chlieb a s radosťou a úprimným srdcom jedli pokrm. Chválili Boha a tešili sa obľube všetkých ľudí. A Pán deň čo deň zväčšoval počet povolaných k spásu.

Druhé čítanie

1. Petrov list 1,3-9

Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás vo svojom veľkom milosrdenstve, vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych, znovuzrodil pre živú nádej, že dostaneme neporušiteľné, nepoškvrnené a nevädnuce dedičstvo. Ono je v nebi pripravené pre vás, lebo vás Božia moc vierou chráni pre spásu, ktorá sa má zjaviť na konci čias.

Preto sa radujete, aj keď vás teraz ešte na krátky čas musia zarmucovať všelijaké skúšky. V nich sa vyskúša vaša viera a ukáže sa, že je vzácnejšia ako pomínutelné zlato, ktoré sa tiež ohňom čistí, a bude vám na chválu, slávu i česť, keď sa zjaví Ježiš Kristus. Jeho milujete, hoci ste ho nevideli. Ani teraz ho nevidíte, ale veríte a jasáte nevýslovnou, žiarivou radosťou, že dosiahnete cieľ svojej viery – spásu duší.

Evanjelium

Ján 20,19-31

Večer prvého dňa po sobote, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si do stredu a povedal im: "Pokoj vám!" Keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána.

Ježiš im znova povedal: "Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás." Po týchto slovách dýchol na nich a povedal: "Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu zadržíte, budú zadržané."

Tomáš, jeden z Dvanástich, nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostaní učeníci mu povedali: "Videli sme Pána." Ale on im povedal: "Ak nevidím na jeho rukách jazvy po klincoch a nevložím do rán po klincoch svoj prst a nevložím svoju ruku do jeho boku, neverím."

O osem dní boli učeníci znova v dome a bol s nimi aj Tomáš. Ježiš vošiel cez zatvorené dvere, stal si do stredu a povedal: "Pokoj vám!" Potom povedal Tomášovi: "Vlož sem svoj prst a pozri moje ruky; daj ruku a vlož ju do môjho boku a nebuď neveriaci, ale veriaci."

Tomáš mu odpovedal: "Pán môj a Boh môj!"

Ježiš mu povedal: "Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, čo nevideli a uverili."

Ešte mnoho iných znamení urobil Ježiš pred očami svojich učeníkov, a nie sú zapísané v tejto knihe. No tieto sú zapísané, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a aby ste vierou mali život v jeho Mene.

Na zamyslenie

Potrebujeme dostatočný priestor a čas na to, aby sme mohli osláviť dar života. Potom, čo si cirkev 40 dní pripomínala Ježišovo utrpenie, očakáva teraz po 50 dňoch Turíce, veľký sviatok radosti, v ktorom sa v rôznych podobách odvíja to, čo sa už začalo v zhustenej forme v deň vzkriesenia. Počas týchto 50 dní patrí zvláštny význam oktáve. V starej cirkevnej tradícii vo Veľkonočnú nedeľu ukončili novopokrstení slávnostne ich "hebdomada in albis" – "týždeň v bielom rúchu", týždeň, počas ktorého sa denne v bielom rúchu zúčastňovali na spoločnom slávení Eucharistie. Ešte dnes je v tejto spomienke pomenovaná táto nedeľa ako "Biela nedeľa".

8 dní po Ježišovom zmŕtvychvstaní sa Ježiš opäť stretáva so svojimi učeníkmi. A Tomáš, pochybovač, je tentokrát s nimi. Ako dobre, že máme tohto Tomáša! Tomáš – to je dôležitá stránka v každom z nás. Je to tá črta, ktorá hľadá a pýta sa, je kritická a skeptická. Premyslí si pre a proti, pochybuje a málo dôveruje, má však odvahu povedať: neverím. Je to tá vlastnosť, ktorá túži po pravej, hlboknej skúsenosti tejto novej, neveriteľnej skutočnosti, a ktorá chce byť touto skutočnosťou dotknutá hlboko v duši. Tomáš, pochybovač, je zároveň svojou pochybovačnosťou otvorený a pripravený prijať nové. A keďže otvorene priznáva svoje pochybnosti, nepotlačuje ich v sebe, nezapiera a vďaka tomu dostáva dar pravého, skutočného stretnutia.

Je to dar, ktorý je určený, pripravený pre každého z nás. "Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili!" Aj my sme obdarovaní týmto Duchom vzkrieseného Ježiša, ktorý je tu predstavený v obraze dýchnutia, ako Ten, čo darúva život, a kriesi k životu, ktorý chce nám, ľuďom, dať (novú) životnú šancu, aby sme sa mohli opäť nadýchnuť! Veľká noc nie je len akousi zbožnou spomienkou na udalosť z minulosti, ktorú nemožno overiť, preskúšať. Skúsenosť vzkriesenia má svoj účinok, silu práve aj pre náš čas a pre náš celý osobný život. Nečakane a prekvapivo, tak v malom ako aj veľkom, vo všednom a nenápadnom môže prísť cez zatvorené dvere zmŕtvychvstalý Kristus. Tu a teraz sa chce každý deň znova a zas udiat zmŕtvychvstanie. "Môj Pán a Boh!" – vo všetkých veciach a udalostiach môjho života. Je to pozvanie k mimoriadnej pozornosti počas týchto 50 dní prežívania radosti!